

Udgivet af LMS – Levende Musik i Skolen

Den 18.-19. september 2016

Showcase i stjernesvær. Læs anmeldelserne s. 8-15

Musik på vej er en vigtig scene, mener flere gæster på s. 16-17

Jyderne kommer. Viborg indtog DKDM med 75 KulturCrew s. 4

Fin fest på Frederiksberg

Musik i Tide Showcase 2016 samlede mere end 260 børn, 150 gæster, 100 KulturCrew og 40 kommuner til en fest præget af udfordrende, smuk og høj musik i fantastiske rammer på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium. Læs mere om festivaltraditionen på næste side.

Musik i Tidende 2016

I dette års showcase-avis kan I læse en lang række anmeldelser og interviews fra Musik i Tide Showcase, som blev afholdt på DKDM på Frederiksberg 18.-19.

september 2016.

I år består redaktionen udover LMS' redaktør Karen Lund af KulturCrew fra flere kommuner, som ikke har været på jour-

nalistkursus på forhånd, men trods det har kastet sig ivrige ud i opgaven.

Vi håber, I vil få en god læseoplevelse. Rigtig god fornøjelse!

The L Team og traditionen

Fem kontaktlærere fra hver sit hjørne af Danmark, mødes hvert år til Musik i Tide Showcase / Festival for at opleve musik sammen, udveksle erfaringer og grine. En drøm for LMS, som gennem flere år har arbejdet for at få traditionen og det uformelle netværk til at slå rod hos skolekoncertkontakterne.

Tekst og foto af Karen Lund, LMS

"Hey, kommer Lene ikke?"

Middagen er forbi. Snakken går stadig om bordene i den italienske restaurant, men opbruddet er så småt sat ind. En lang dag venter i morgen og hotelsengene kalder på den anden side af gårdhaven. I Hotel Ibsens lounge er de bløde møbler allerede besat.

"Lene, Lene fra Skive, kommer hun ikke?"

Der bliver spurgt insisterende, først fra den nordjyske lænestol, så fra den bornholmske.

"Vi er jo The L Team," forklares der ivrigt som svar på det løftede øjenbryn.

"Leif, Lene, Lene, Lotte og Lene. Men altså, vi mangler stadig Lene."

En festivaldrøm

Siden 2010 er har LMS hvert år holdt enten Musik i Tide Festival eller Showcase.

Tidligere var det kun hvert andet år, og omfanget var mindre både i tid, antal gæster, koncerter og øvrige aktiviteter.

"Vi tog en beslutning i 2010 om at

festivalen skulle være en årlig begivenhed, fordi vi gerne ville noget mere med den," fortæller LMS' festivalansvarlige Gitte Abildtrup.

"Festivalen har siden sin begyndelse været et godt og vigtigt udstillingsvindue for de professionelle skolekoncerter, vi udbyder, men vi har også en drøm om, at den bliver et samlingspunkt og en netværksmulighed for vores samarbejdskommuner. At vores kontakter i kommuner og skoler kommer til at holde af festivalen og ser den som en tradition, noget man ser frem til – ligesom vi hos LMS selv gør," siger Gitte Abildtrup.

Mellem opera og heavy

Den panelbeklædte studiefoyer med sine stiledede uldsofaer og lamper med blødt lys er næsten tømt for gæster.

Med jævne mellemrum glider dørene til Studiescenen op og roen afbrydes et øjeblik af headbangende heavy, der som en vildfaren albatros flakser hårdt mod de hvide vægge for så at forsvinde bag døren igen, når den glider i.

"Har du et øjeblik til et par spørgsmål?"

Lotte Filtenborg og Lene Kjeldgaard Bech står tæt i foyeren og kigger indgående i dagens program. Lotte ser spørgende på Lene, før hun siger ja til at følge med over i et stille hjørne.

"Jeg er sådan en som taget ti minutter af hver koncert, så jeg har foreløbig

Lotte Filtenborg, koncertkontakt på Strandskolen i Risskov, Aarhus.

The L Team. Fra venstre: Leif Lund Jakobsen, Hjørring, Lene Mølgaard Jensen, Aarhus, Lene Bjerre Sørensen, Skive, Lene Kjeldgaard Bech, Bornholm og længst til højre Lotte Steen Filtenborg, Aarhus.

nået seks koncerter. Jeg har lige set Opera-tioner, det fangede mig, men jeg havde også lige lyst til at se det der heavy, for dem så jeg sidste år på Musik på Vej, så jeg ville lige se, om de havde lyttet til de råd, de fik."

Lotte Filtenborg er lærer på Strand-skolen i Aarhus, og deltager hvert år på LMS' festival eller showcase for at kunne lave en kvalificeret ønskeseddel til næste års koncerter. Men det er ikke den vigtigste grund til at hun har taget turen til Frederiksberg.

"Jeg har mødt nogen sjove mennesker, som har forstand på musik, som jeg går sammen med hver gang. Vi er fem, og vi kalder os The L Team, fordi vi alle sammen begynder med L. Det er mega sjovt og hyggeligt."

Årets musikalske højdepunkt

The L Team fandt sammen i 2013 på Musik i Tide Festivalen i Næstved, hvor de på det samme hotel.

"Vi havde det simplethen så hyggeligt, og jeg har aldrig snakket så meget musik. Det er det eneste tidspunkt på året, jeg snakker musik med nogen," fortæller Lotte Filtenborg med et nik over mod team-medlem Lene Kjeldgaard Bech fra Bornholm.

"Jeg har for eksempel lige skrevet ned, hvad Lene har haft på sin skole og hvordan hendes oplevelser har været.

Så ved jeg, at hvis hun siger 'Arh, jeg ved ikke lige med dem', så skal jeg kigge efter nogle andre," siger Lotte Filtenborg og viser sit program frem, hvor hver margin er fyldt med tætskrevne noter.

Hård og herlig tradition

For LMS er historien om The L Team og gensynet med mange andre kontakter år efter år et tegn på, at drømmen om festivaltraditionen efterhånden er

Noter om både dagens og årets koncerter deles.

blevet en realitet. Men med presset økonomi i mange kommunerne og lige så pressede hverdage i skolerne, er det ikke noget, man uden videre får til at lykkes.

"Da vi først satte og en målsætning om, at vi i løbet af en overskuelig årrække vil have mindst 90% af vores Musik i Tide-kommuner til at dukke op, når vi holder festival og showcase, stod det hurtigt klart, at vi måtte gøre det

næsten umuligt at sige nej til," fortæller LMS-souschef Gitte Abildtrup.

Det resulterede i at LMS i 2011 valgte at give alle Musik i Tide-kommuner én-tre gratis billetter til festivalen.

Successen var ikke til at tage fejl af. Pludselig dukkede der repræsentanter op fra næsten 40 kommuner, og det blev hurtigt besluttet at fortsætte med at dele fribilletter ud.

"Det er utvivlsomt det rigtige, vi gør ved at holde festivalen og invitere så mange med. Det er dyrt, det kræver en stor arbejdsindsats, og det er de bedste dage på året," siger Gitte Abildtrup.

"Det er vigtigt for os at møde vores samarbejdspartnere fra hele landet, og det at vi kan skabe rammerne for nye netværk og relationer sætter sig som en stolthed og en glæde, der giver drivkraft i vores daglige arbejde, og vi er også sikre på, det giver musikken i folkeskolen bedre vilkår," fortæller Gitte Abildtrup.

Hvis vi får lov

"Det der skal vi i hvert fald ikke have."

Der bliver hvisket og grinet indforstået på bageste række i konservatoriets store koncertsal. Det er blevet eftermiddag og The L Team er blevet genforenet til Musik på vej efter at have splittet op undervejs i dagens program.

Lene og Lotte fra Aarhus, Lene fra Bornholm, Lene fra Skive og endelig Leif fra Hjørring.

"Om vi skal med til Sønderborg næste år? Selvfølgelig."

De fem kigger lidt rundt på hinanden.

"Hvis vi altså får lov, og er heldige at få den gratis plads i vores kommuner," kommer det tøvende fra en, som afbrydes af en hurtig protest.

"Det skal vi bare."

Jyderne kommer

Hvor de fleste kommuner troligt sender lærere eller kulturkonsulenter til Musik i Tide Festival år efter år, har Viborg valgt at sende en hel busfuld KulturCrew af sted for at vælge næste sæsons koncerter.

Af Karen Lund, LMS

Foto Dorthe Andersen, Kulturprinsen

"Ja, så kigger I allesammen lige op på mig."

To kontrabasser kan mageligt passere hinanden her, men Viborgs samlede KulturCrew er stort nok til at danne et helt symfoniorkester, så børnene står og sidder tæt i konservatoriets lyse trappeopgang. Projektleder Dorthe Andersen forsøger at få alles opmærksomhed fanget i mobilens linse.

Ikke en hyggetur

75 elever og fem voksne har taget turen fra Viborg til Frederiksberg, og selvom der bliver grinet og snakket er det en vigtig arbejdsdag for store som små.

"Det er ikke en hyggetur. Selvfølgelig

skal det være rart at være af sted, men det er et arbejde. De har været inde og høre tre indskolingsbands i løbet af dagen, og vi skal kun bruge ét, så det skal være ret skarpe på, hvad det er for ét, vi skal vælge og hvorfor," fortæller Zenia Christensen, lærer på Løgstrup Skole i Viborg Kommune.

Zenia Christensen har 11 elever fra 6.-8. klasse med til Showcasen, og det er tredje år i træk hun har sit KulturCrew med og lader dem bestemme skolens koncertønsker.

"De føler ejerskab over de her ting, fordi de lige pludselig er med til at skabe liv i skolen. Det er et stort ansvar for dem," fortæller Zenia Christensen, som mener, eleverne får meget ud af turen til Frederiksberg:

"Dels oplever de her andre typer

musik, end de normalt går og lytter til, og så lærer de også at præsentere ved at se det, der bliver gjort her. Derudover får de muligheden for at være sammen og får en oplevelse, de ikke får i det daglige liv i skolen."

What you give

Ejerskab, ansvar og fællesskab var også de overvejende grunde til at projektleder Dorthe Andersen fra Kulturprinsen i Viborg lejede bus og inviterede alle kommunens KulturCrew med øst på.

"Jeg kunne mærke, det bare var en god idé. Sammenholdet bliver virkelig styrket af sådan en tur. Og så er det bare vigtigt. Vi skal give dem ansvar, for den tillid vi viser dem, får vi lige tilbage igen, de tager det virkelig på sig," siger Dorthe Andersen.

Hun går meget ind for at lærerne lader KulturCrew vælge koncerterne:

"Hvis vi vil have dem til at være selvstændigt agerende, så kræver det, vi tør give dem ansvaret og give dem muligheden for at vælge."

Flere crew finder vej

De seneste fra showcases og festivaler har flere kommuner fået øjnene op for fordelene i at tage KulturCrew med som lyttere.

"Det er altid dejligt med de unge, de giver noget liv på vores festival og showcase, men først og fremmest er det dejligt at se, kommunerne og lærerne ser samme potentiale i KulturCrewet, som vi gør," siger Gitte Abildtrup Møller, KulturCrew-ansvarlig hos LMS.

Viborgs KulturCrew havde armene over hovedet oven på en lang, men spændende dag på DKDM.

Næsten fremme ved målet, stadig friske og forventningsfulde.

Vores tur

Dagbog fra turen til Frederiksberg

*Af Freja Zacho, Løgstrup Skole, Viborg
Fotos Dorthe Andersen, Kulturprinsen*

Kl. 6

Vi mødtes inde på Søndre Skole, hvor de andre KulturCrews også var. Bussen kørte derefter til Bjerringbro for at hente de sidste, og så gik turen til København.

Det var stadig mørkt udenfor, da vi kørte, men turen var fire timer lang, så der var masser af tid til at sove.

Kl. 8

Jeg kunne ikke sove, så jeg brugte tiden på at høre musik, og så fik jeg også set en super flot solopgang.

Der var ikke rigtig nogen, som sov mere, så der var lidt mere larm i bussen.

Det var en super hyggelig tur derover. Vi tegnede, hørte musik, og så var vi så heldige at der var en der havde taget kage med.

Kl. 10.30

Ankomst til København. Vores KulturCrew delte sig op i tre grupper, og så gik vi ud for at finde noget fed musik.

Kl. 10.50

Det første min gruppe hørte var Teenage Love.

Bandet består af danske Anna Lidel og Amerikanske Katy Gunn. Katy sang og spillede violin, og Anna sang og spillede på elektriske trommer.

Det var en blanding af klassisk musik og popmusik, og jeg syntes, det var super fedt.

Kl. 11.30

Da koncerten var slut, skulle vi hører bandet Viva.

Da bandet var for indskoling, syntes vi, at koncerten var ret kedelig, men nu er vi jo heller ikke målgruppen. De mindre børn, der var til koncerten, så ud til at have det rigtigt sjovt. Gennem koncerten fortalte bandet en historie om en dreng fra Afrika, der skulle igennem en jungle og ned til et marked.

Kl. 12

Da den koncert var slut havde vi en times lang pause.

Vi mødtes med resten af vores KulturCrew, og så gik vi en tur i Rema 1000, hvor vi købte noget mad og noget slik.

Derefter gik vi tilbage, hvor vi fandt en bænk, vi kunne sidde ved og spise vores mad.

Kl. 13

Da pausen var slut, delte vi os igen i de små grupper, og så gik vi ellers videre til den næste koncert.

Jeg skulle med resten af min gruppe hen og se Louise Hjorth Trio.

Louise Hjorth spillede blokfløjte, og det lød ret flot. Vi blev dog enige om, at det ikke rigtigt var noget for os.

Kl. 13.40

Det næste band vi skulle se var Funky Currywurst Brothers.

De spillede rytmisk musik blandet med komik, hvor de blandt andet brugte deres kroppe, en kuffert og noget hundelegetøj.

Det var en ret sjov koncert, hvor både børn og voksne så ud til at have det sjovt. Da den koncert var slut gik turen hjem igen.

Kl. 14.30

Vi var alle sammen ret trætte, da vi kørte hjem. Det havde været en lang dag.

Til aftensmad fik vi en super lækker sandwich

Kl. 18.30

Da vi efter cirka fire timer var tilbage ved Søndre Skole, blev de fleste sat af, men vi blev kørt hele vejen hjem til Løgstrup.

Bushygge og planlægning.

“Så giv en stor hånd til...”

KulturCrew fra Roskilde og Frederiksberg var klar på scenerne og bød velkommen til Musik i Tide Showcase 2016. En opgave både elever og lærere fandt sjov, skræmmende og lærerig.

Af Karen Lund, LMS
 Fotos Christian Brandt

Med let rystende stemmer og urolige bevægelser indtager to børn scenen og mikrofonen. Deres sorte t-shirts med det rød-hvide tryk proklamrerer, at de er KulturCrew. Snart har de præsenteret sig selv og åbnet Musik i Tide Showcase 2016. Klapsalverne følger dem ud af spotlyset.

"Uh, jeg har aldrig før været så nervøs i mit liv."

"Heller ikke mig."

Gabriel Kaya Nielsen og Lucia Pauli-Ritnagel, begge fra 5. årgang på Skolen ved Grundtvigsvej, griner lettede.

Værtsrollen ved åbningsarrangementet var dagens mest nervepirrende opgave, men det var en god start, synes Lucia Pauli-Ritnagel.

"Jeg kan godt lide at stå på en scene, og nu har mig og Gabriel lige prøvet at stå i Danmarks smukkeste sal. Vi var meget nervøse, men da vi først var i gang var det bare 'Wow, hvor er det fedt, vi vil bare ikke stoppe med det!'"

Gabriel Kaya Nielsen nikker bekræftende:

"Det er det fedeste i verden."

21 elever på job

De to er en del af dette års showcase-KulturCrew, som består af 12 elever fra

Skolen ved Grundtvigsvej på Frederiksberg og ni elever fra Lynghøjskolen i Roskilde.

Inden showcasen har alle elever været på kursus for at lære lidt om præsentationsteknik, samarbejde og mod. Men ikke alt kan læres inden, nogle ting kommer først på plads med træning og publikum på stolerækkerne.

Røde kinder og sammenhold

Carla Bøjer Jensen fra 4. årgang på Skolen ved Grundtvigsvej fortæller:

"Jeg har fået overvundet min scene-skræk og tør at stå frem faktisk. Nu har jeg lige gjort det foran cirka hundrede halvtreds mennesker."

Hendes værtsmakker, Ulrikke Nordentoft Lauritsen nikker og supplerer:

"Jeg har lært, at jeg er rigtig dårlig til at holde hovedet koldt, når jeg skal præsentere mennesker."

Carla Bøjer Jensen griner bekræftende:

"Ja, hun pustede sig helt op og blev rød som en tomat, lige før vi skulle præsentere. Det var meget sjovt."

Pigerne griner sammen og bekræfter hinanden i, at de bedst kan lide det med at stå på scenen, når de gør det sammen.

Masser af læring

De to kommer fra samme skole og årgang, men går i hver sin klasse på hver sin etage, så deres fællesskab udspringer af opgaverne med KulturCrew.

Netop det er en af styrkerne ved KulturCrew, mener deres lærer Martin Grindsted.

"De får en masse socialt ud af at være sammen i KulturCrew, ikke mindst her på showcasen. Vores crew kommer fra forskellige klasser, og det er ikke alle sammen, der snakker lige meget sammen, men når de så er på tur sammen, har de det rigtig godt," siger Martin Grindsted.

Generelt mener han, eleverne har fået et godt udbytte af showcasen:

"Eleverne har fået rigtig meget ud af at deltage her på showcasen. Der er både personlig læring, social læring og

Ulrikke Nordentoft Lauritsen og Carla Bøjer Jensen præsenterer Operationer.

faglig læring i det. De har skrevet en masse oplæg og præsentationer, de har været på tur sammen på tværs af klasser og grupperinger, og så har de lært en masse om at fokusere og skulle overvinde sig selv og stå frem for 100-200 mennesker."

Motiverende virkelighed

KulturCrew er helt nyt på Frederiksberg, men for Martin Grindsted er der ikke tvivl om, at det er et godt koncept, der vil blive brugt meget.

"Vi har valgt at starte KulturCrew, fordi det er en anden måde at lære på

end at sidde inde i et klasselokale. For eksempel skal eleverne lære at skrive mails, men i stedet for bare at sende den til læreren, kan de nu sende den til nogle musikere, som skal komme på besøg. Det skaber en helt anden dynamik og motivation, når det er noget, der rent faktisk er virkeligt og ikke bare en øvelse i skolen," fortæller Martin Grindsted.

Dagens samlede KulturCrew på scenen til en velfortjent klapsalve inden duoen Wenzell og Bugge rundede showcasen af.

Fantasifuld, funky fun

Den dansk-østrigske duo Funky Curry Brothers var showcasens største hit blandt anmelderne. Gruppens danske medlem, Peter Stavrum, er blandt andet kendt fra LMS-gruppen Body Rhythm Factory, som i 2013 vandt den internationale pris YAMAward for verdens bedste koncert for børn og unge.

Foto: Christian Brandt

Anmeldelse ★★★★★

Af Anna Hede Sode,
7. kl., Friskolen i Viborg

Koncerten med Funky Currywurst Brothers var den koncert, som overraskede os mest.

Koncerten startede med, at de to musikere bare sad på nogle kontorstole og kiggede. Lige pludselig begyndte de at lave en rytme, og den udviklede sig bare hele tiden.

De spillede på alt fra kufferter til pivdyr. Det var underholdende, og det var fedt at se nogen som kunne lave vildt fedt musik med normale dagligdags ting som næsten alle har adgang til.

Vi vil super gerne have Funky Currywurst Brothers til vores skole, for vi synes, det var super fedt og kunne godt forestille os, at andre fra skolen også ville kunne lide det.

Foto: Christian Brandt

Anmeldelse ★★★★★

Af Liva Strøm, 7. kl., Friskolen i Viborg

Der blev løbet og maset for at finde en plads imellem de mange mennesker, som klemte sig sammen i Havesalen for at se Funky Currywurst Brothers.

Rygtet sagde, der var mange der inde, fordi de var så gode. Og det må man sige de var.

Jeg kan faktisk ikke sige noget negativt andet, end at man ikke kunne se, fordi der var så mange i rummet.

Det var to mænd, der optrådte, den ene fra Danmark, den anden fra Østrig. De havde ikke rigtige instrumenter som guitar eller klaver. I stedet havde de en kasse med noget hundelegetøj og nogle kopper. Ikke andet.

Jeg blev virkelig overrasket, da de begyndte. Det var helt anderledes end det, jeg ellers hører, som for eksempel Justin Bieber.

Det gjorde det mere spændende, fordi det var noget jeg ikke havde hørt før, og jeg kan personligt anbefale alle at få Funky Currywurst Brothers til at komme og spille på jeres skole.

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Julie Brydsø Jensen,
4.c, Søndre Skole, Viborg

Denne her koncert var meget ægte sjov og samtidig klassisk.

Den mindede en om, hvor levende musik egentlig kan være – også selvom det bliver spillet på en mærkelig måde eller med mærkelige ting.

Første indtryk var ikke så godt, indtil de sådan rigtig kom i gang.

Det de spillede var sjovt, både fordi de lydene var sjove, og fordi de spillede

på pivdyr, rør, trommer, kopper, kohorn, borde og alle mulige andre sjove ting.

Det der virkelig skilte koncerten ud fra de andre var, at de brugte andre ting og musikken lød anderledes. Koncert udtrykte sig mere end de andre, den havde en livlighed og en magi. Helt fantastisk, synes jeg.

Foto: Christian Brandt

Fed fest trods dårlig lyd

Viva optrådte med latinamerikanske toner på Studiescenen, som gruppens anlæg desværre ikke kunne spille op. Det var dog koncertens eneste minus, mener avisens to anmeldere.

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Julie Brydsø Jensen,
4.c, Søndre Skole, Viborg

Da vi var henne for at se jungle-fortællingen med Viva, blev jeg fanget af musikken og fik det som om, jeg blev barn igen.

Fortællingen handlede om to drenge, der var ude at gå. De mødte flere forskellige dyr, som de blev gode venner med. Når drengene fik brug for hjælp, kom dyrerne for at hjælpe.

Jeg syntes, det var sejt og sjovt, at de fik publikum med. I stedet for at vi bare skulle sidde på gulvet og lytte, skulle vi danse og lege dyr, så vi blev en del af showet.

Det var irriterende, at musikken var højere end sangeren, hvilket ødelagde koncerten lidt, men ellers var den helt fantastisk.

Noget af det, der gjorde det hele helt fantastisk var, at de kiggede på publikum i stedet for at kigge ned i et papir.

Foto: Christian Brandt

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Clara Augusta Kjeldsen Danielsen, 7.kl.
Morten Børup skolen, Skanderborg

Denne forestilling var for indskoling, hvilket man godt kunne mærke.

Det var sådan en fed koncert, og bør-

nene levede sig ind i fortællingen om de to drenge som går igennem junglen.

De var virkelig gode til at få børnene op og stå, alle børn stod og dansede under hele koncerten.

Desværre var lyden ikke var i top, men af at bedømme ud fra børnene var det ikke noget problem for deres oplevelse.

Opera-tioner overraskede

Trioen Opera-tioner var varmet godt op med ti skolekoncerter i ugen op til showcasen – og det var nødvendigt, for der sad hele fire, hårde anmeldere på publikumsrækkerne.

Ikke kun skråleri

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Julie Brydsø Jensen,
4.c, Søndre Skole, Viborg

Min mening om opera var, at det bare er en hel masse mennesker, der bare står og skråler løs i vilden sky.

Men efter jeg så denne koncert, synes jeg virkelig, at det ikke kun er skråleri, for det var jo både sang, skråleri, fortælling og smuk musik.

Kærlighedsforviklinger

Fortællingen handlede om håbløs forelskelse imellem to mennesker, hvor manden var dybt forelsket i kvinden, men kvinden var forelsket i mange mænd.

Manden havde et hårdt arbejde, så når de var på date, blev han nødt til at

Foto: Christian Brandt

gå for at komme hen til sit job, og det var hun ikke tilfreds med.

Da damen til sidst fik sig en ny kæreste, fik manden nok og slog hende ihjel.

Happy ending ønskes

Jeg syntes, at hele skuespillet blev spil-

let rigtig flot, men jeg syntes ikke man kan kalde det for en koncert – måske en skuespilskoncert.

Det var lidt skuffende, at den ikke sluttede smukt og godt, og at der ikke var mere sang i. Måske skulle der være lidt mere kærlighed og musik.

En helt speciel oplevelse

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Anna Hede Sode,
7. kl., Friskolen i Viborg

Opera-tioners koncert "Carmen" var til udskoling og handlede om jalousidrab.

Koncertens alvorlige emne kunne virkelig sætte nogle tanker i gang.

Vi blev meget overrasket over opera, for vi syntes, det var imponerende, at de kunne synge så kræftfuldt uden mikrofoner eller andet som hjælpemidler.

Musikerne fik skabt en lidt dystert, uhyggelig stemning i rummet, hvilket understøttede sangen og fortællingen.

Det var en sjov oplevelse, for det var så intenst. Når de sang af deres lungers fulde kraft, blev det meget højt og in-

tenst for det var et rimeligt lille rum.

Vi var lidt splittede omkring denne koncert, for det var en vild oplevelse, men vi ved ikke, om vores kammerater hjemme i skolen vil kunne relatere til musikken, når det er så langt væk fra, hvad vi normalt hører.

Søger man noget, som kan give en dyb samtale om et alvorligt emne, er denne koncert oplagt at få ud på skolen.

Kunst med indhold

Anmeldelse

Af Morten Yde Tang,
7. kl., Friskolen i Viborg

Jeg sidder på anden række, da to KulturCrew-piger kommer gående ind på scenen. De byder velkommen til Opera-tioner, som kommer frem.

Gruppen fortæller, at de normalt snakker med eleverne om opera, men det er der desværre ikke tid til på showcasen.

Charlotte Thaning begynder at spille på klaveret henne i hjørnet, musikken runger gennem salen.

De starter med at fortælle handlingen i scenen i takt til musikken, og så begynder de at synge.

En spændende historie

Deres version af Carmen er, at hun var en sigøjnerpige som arbejdede på en fabrik. Hun var den smukkeste af dem alle, og så kunne hun synge. Der var en soldat, som havde et godt øje til Carmen og lige så havde Carmen øje for ham.

En dag kommer Carmen op at slås med en af de andre piger. Carmen bliver anholdt, og det er soldaten, som skal bevogte hende. Hun begynder at synge,

og soldaten befaler hende at stoppe, men hun bliver ved.

Kærlighedskvaler

Soldaten er så vild med Carmen, at han slipper hende fri, og Carmen flygter op til sigøjnerlandsbyen, hvor hun som altid danser for dem på kroen. Soldaten opsøger hende, men da klokkerne ringer på kasernen, står soldaten overfor et svært valg:

Skal han blive og være sammen med Carmen, eller skal han gå.

"Hvis du går, elsker du mig ikke," siger Carmen til soldaten, men soldaten bliver nødt til at gå.

Jalousidrab på skemaet

Senere kommer der en tyrefægter, som har hørt om Carmen og om, hvor smuk hun er. De bliver forelskede i hinanden, og tyrefægteren spørger Carmen, om hun vil med hen og se ham nedlægge en tyr. Carmen siger ja. Soldaten opdager det og bliver rasende.

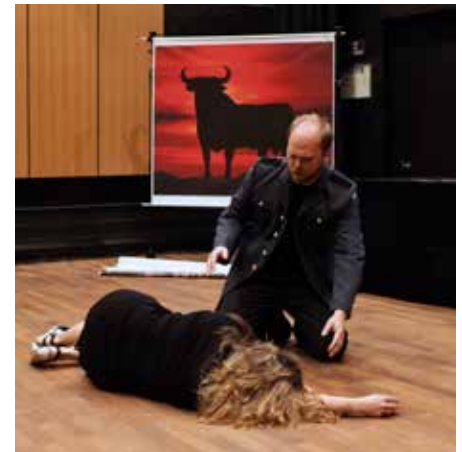
Soldaten og Carmen skændes, og det ender med, at soldaten trækker en kniv og dræber Carmen.

Efter operaen plejer gruppen at tale med eleverne om jalousi og om, at der stadig foregår jalousidrab den dag i dag.

Jeg synes, det var en rigtig god forestilling. Charlotte var rigtig god til at spille klaver, og de andre sang også fint.

Jeg har kun hørt én hel opera før, og den var på italiensk. Så det var første gang, jeg hørte en dansk opera.

Jeg synes, kostumerne var flotte, og jeg tror forestillingen er perfekt til udskoling, for man lærer meget om opera som kunstart, og handlingen rejser spørgsmål, som man kan diskutere bagefter.

*Dramaet om Carmen blev båret af sang og understøttet af en simpel kulisse og enkle kostumeskift.
Foto: Christian Brandt*

Opera-tioner består af sopran Kristine Becker Lund, tenor Bo Kristian Jensen og pianist Charlotte Thaning. Foto: Christian Brandt

Førstevalg

Anmeldelse

Af Freja Kramer Rasmussen,
6. kl., Sødalskolen, Viborg

Mit Førstevalg, da jeg så programmet, var Opera-tioner.

Jeg troede, opera var noget, hvor der var skrig eller så høje lyde, man kunne smadre glas.

Men da jeg så og hørte det, blev jeg overrasket, fordi der var så meget drama og mening – opera er i virkeligheden at fortælle historier i sang og musik.

Jeg opdagede, at jeg faktisk også kendte historien – Carmen – og noget af musikken.

Det var spændende og anderledes at høre opera, når man er vant til at høre noget helt andet.

En blandet fornøjelse

Duoen Munchhausen delte vandene hos avisens to anmeldere.

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Clara Augusta Kjeldsen Danielsen, 7.kl.
Morten Børup skolen, Skanderborg

Munchhaus, var en fortælling for indskolingen, om Baron von Münchhausen som rejste rundt i hele verden, og mødte en lytter der kunne høre græsset vokse, og en mand der var hurtigere end lynet.

Blandingen imellem musik, læring og fortælling var de helt vildt gode til.

De "små" børn, der var til stede, så virkelig ud til at blive fanget fra de trådte ind i lokalet.

Man fik den der eventyr-følelse, imens musikerne fortalte og spillede skuespil. Hvis jeg var 7 år, og mit KulturCrew havde valgt den her koncert, havde jeg været ellevild!

Munchhausen består af Mathias Madsen Munch og Jens Elfving, som tidligere har turneret for LMS med musikforestillingen Den Uendelige Labyrinth. Foto: Christian Brandt

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Anna Hede Sode,
7. kl., Friskolen i Viborg

Munchhausen spiller for indskolingen, og var mere fortælling end musik.

Det var med blandede følelser, vi kom ud fra koncerten. Det kan sagtens

være, at nogle 0. klasser ville synes, det var fint, men vi synes, at det blev lidt ensartet i længden.

Vi kunne ikke rigtig sætte en finger på, hvorfor det var lidt skuffede, men måske var det noget med, at der manglede lidt nærvær.

Udover det var det ellers fint og de spillede nogle gode numre med sang og violin.

Phy, væggene holdt

En overraskende koncert

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Clara Augusta Kjeldsen Danielsen, 7.kl.
Morten Børup skolen, Skanderborg

Vi kommer ind ad døren, og der står nogle søde KulturCrew og giver alle ørepropper. Og det blev der brug for.

Aphyxion var vilde, headbangende og højlydte. Men det var så fedt, alle stod og dansede og kastede håndtegn op imod scenen.

Musikken var så høj at jeg troede af væggene ville falde sammen, hvilket de heldigvis ikke gjorde. Alle fandt deres

Det var formentlig første gang den fine, panelbeklædte "Ny Sal" husede djævelske håndtegn og headbanging. Men salen holdt – og det gjorde koncerten også. Foto: Karen Lund

indre rock-elsker frem, det var så fedt.

Koncerten kulminerede med at forsangeren fortalte os, at vi ikke skulle

tænke på, hvad andre tænker om os, fordi vi er gode, som vi er.

Dyb respekt herfra.

Succes i mørket

Anmeldelse ★★★★★☆

Af Julie Brydsø Jensen,
4.c, Søndre Skole, Viborg

Koncerten med Richard Andersson Icelandic Trio hedder Musik i Mørket, fordi Richard Andersson er en blind mand, som spiller jazz.

Jeg syntes, det var helt fantastisk at høre, hvordan han var blevet blind, og at hvis det ikke var sket, var han ikke blevet musiker og havde ikke havde stået sammen med hans nye venner på

Richard Andersson Icelandic Trio består af fra venstre: Saxofonist Oskar Gud-jonsson, bas-sist Richard Andersson og trommesla-ger Matthias Hemstock
Foto: Christian Brandt

Showcasen og spillet for os.

Han mødte de to andre musikere i Island, og den ene spillede på trommer og den anden spillede på en trompet-agtig ting, som lød sjovt.

Det, der gjorde det helt specielt, var, at Richard Andersson var blind og

stadig kunne spille musik. Det lød på én gang smukt, godt og fangede en i en fortælling, selv om han ikke sang noget.

Jeg havde det som om at hver gang, de spillede en tone, lød det hverken rigtigt eller forkert – det var derfor det virkelig fangede mig.

Studerende på showcase

Af Karen Lund, LMS

Mens LMS indtog Det Kongelige Danske Musikkonservatorium med musikere, gæster og et hav af børn, var store dele af konservatoriet på studietur. Enkelte studerende havde dog fundet vej ind til både kursus og koncerter.

Tre af disse stødte Musik i Tidende på efter kurset Dans i Musik.

"Jeg vil gerne arbejde som musik-pædagog i folkeskolen eller lignende. Det her Dans i Musik var meget tæt på, hvad jeg godt kan lide at lave. Og måske nogle børnekoncerter også. Det har været en meget inspirerende dag for mig," fortæller Marina Siarni, som læser AM (Almen Musiklærer) på 2. år.

De øvrige to nikker, deres drømme er ikke langt fra hinanden.

"Jeg vil også gerne lave lidt blan-det. Være musiker og kunne tage ud

og spille for både børn og voksne, men også lave forskellige workshops med skoler og børn," fortæller Amalie Bentzon, AM-studerende på kandidaten. Hun har inden dansekurset også nået flere af showcasens koncerter.

"Det har været inspirerende at se de meget forskellige koncerter her i formiddags. Nogle har meget skuespil eller snak, og nogle har meget mere fokus på musik. Det synes jeg er spændende, og det har den her danseworkshop også været," slutter Amalie Benzon.

Sidstemanden, Sanni Jensen, er på pause fra AM-studiet efter at have færdiggjort sin bachelor i Almen Musik, og arbejder til daglig sammen med underviseren på dansekurset, Kim Barskenskold Andersen.

"Jeg har ikke set nogle koncerter i dag, men det var rigtig fedt for mig at være med workshoppen her. Jeg kender

Fra venstre: Sanni Jensen, Marina Styliani Siani og Amalie Benzon.
Foto: Karen Lund

portalen (dansimusik.dk) og materialet i forvejen, men det var fedt at prøve dansene i virkeligheden og se noget af det i aktion."

Her kan vi være os selv

Den dansk-amerikanske duo Teenage Love varmede op til Musik i Tide Showcase med skolekoncerter i hele seks kommuner. Vores KulturCrew-reportere mødte dem i Roskilde til en snak.

Af Kaltrina Dalifi og Rebekka Louise Schreiber, 7.a., Lynghøjskolen, Roskilde

Teenage Love består af dansk-svenske Anna Lidell og amerikanske Katy Gunn.

I begyndelsen vidste de ikke, hvad de ville med Teenage Love. De spillede, fordi de kunne lide det, og nu har de underskrevet en kontrakt i New York.

Hvad fik jer til at spille musik?

"Vi har altid elsket at spille musik, og vi er også gode venner."

Katy: "Jeg startede med at spille violin, fordi min storebror spillede, og så ville jeg også."

Anna: "Jeg spillede også violin, da jeg var lille, men jeg var ikke så tålmodig, og hver gang jeg skulle øve, begyndte jeg at spille på andre instrumenter. Så købte jeg et drumkit og andre instrumenter, men min far sagde, at jeg skulle koncentrere mig om ét instrument. Så indspillede jeg nogle lyde på min computer, for så kunne jeg spille en masse forskelligt. Senere lagde jeg lydene over på min drumkit."

Hvorfor valgte I navnet Teenage Love?

"Vi synes, det har flere betydninger, for eksempel at man kan føle sig ung og uskyldig, uanset hvor gammel man er. Og så var det et fjollet navn. Vi vil gerne have det sjovt, når vi laver musik. Så vi synes, det var et smaddergodt navn."

Hvordan kommer I på sange?

"Nogle gange sidder vi ned og kommer bare op med sange med det samme.

Det er aldrig det samme. Andre gange prøver man, og så kan man ikke, men så går man tilbage, og så lykkes det. Så stop aldrig med at prøve!"

Hvordan er det at være på en scene før og efter en koncert?

Anna og Katy laver også andre ting end at synge og spille. Katy hjælper jordemødre og danser. Anna har en kandidat i dansk og filosofi, men hun producerer også musik. Foto: Sara Worm Jensen, Lynghøjskolen, Roskilde

Katy: "Jeg får sommerfugle i maven, men jeg er lettet, når jeg er færdig."

Anna: "Jeg prøver at være rolig, så jeg ikke glemmer noget, og så lader jeg min krop være nervøs bagefter."

Hvordan er det at spille for et publikum?

"Vi elsker at optræde. Man føler sig glad. Det er lidt, lige som at man opfinder et univers, hvor alle bliver inviteret ind og kan være sig selv, når de er derinde. Og vi kan også være os selv. Nogen gange skal vi lave nogle mærke-

lige lyde, så kan nogle folk godt tænke, at vi er lidt mærkelige – og det er vi sikkert også."

Hvordan var det at spille på vores skole?

"Det var rigtig sjovt, og der var nogen, der så lidt mærkelige ud i ansigterne, men det er bare sjovt. Og så er det dejligt med et kulturcrew, der kan tage imod en og som mailer os på forhånd, så vi har styr på, hvad vi skal."

Teenage Love fik masser af kærlighed fra teenagerne på Lynghøjskolen, hvor de spillede en uge før showcasen.

Af Kaltrina Dalifi og Rebekka Louise Schreiber, 7.a., Lynghøjskolen, Roskilde

Fiona Adele Cardell 7.a

Kunne du lide Teenage Love?

Ja, de har god humor, jeg kan godt lide, at de ikke begge er fra Danmark,

og at det er noget nyt.

Hvad var anderledes ved Teenage Love end ved andre musikere?

De brugte nogen andre instrumenter og

spillede også teknisk musik, musikken føltes også anderledes.

Ville du høre Teenage Love igen?

Jeg ville godt høre dem på min skole, men ville ikke bruge penge på en billet. *Har du selv fået mere lyst til at spille musik efter koncerten?*

Jeg fik lyst til at spille violin, for det lød så smuk, da hun spillede.

Benjamin Toelstang Riisgaard 7.a

Kunne du lide Teenage Love?

Det var specielt, men det var okay.

Hvad var anderledes

ved Teenage Love end ved andre musikere?

Det var imponerende, at de kunne spille mange forskellige melodier på samme tid.

Ville du høre Teenage Love igen?

Nej, det ville jeg ikke.

Har du selv fået mere lyst til at spille musik efter koncerten?

Nej.

Zaki Højlund Gulddammer 9.z

Kunne du lide Teenage Love?

Ja, det er en anden genre af musik.

Hvad var anderledes

ved Teenage Love end ved andre musikere?

De har et godt forhold til hinanden, og de bruger mange flere lyde.

Ville du høre Teenage Love igen?

Ja, det ville jeg nok gøre.

Har du selv fået mere lyst til at spille musik efter koncerten?

Jeg har fået mere lyst til at synge.

Rune Bloch Lundgreen 7.b

Kunne du lide Teenage Love?

Jeg kunne godt lide nogle af deres sange.

Hvad var anderledes

ved Teenage Love end ved andre musikere?

De havde mere elektronisk og moderne musik.

Ville du høre Teenage Love igen?

Ja.

Har du selv fået mere lyst til at spille musik efter koncerten?

Jeg ville godt tromme mere.

Victor Mathias Wizbicka Bäuerlein 8.z

Kunne du lide Teenage Love?

Ja, de var meget gode, men nogen gange blev det for ensartet.

Hvad var anderledes ved Teenage Love end ved andre musikere?

Det er meget bygget op af violin og

trommer.

Ville du høre Teenage Love igen?

På skolen ville jeg godt kunne høre dem, men ikke andre steder.

Har du selv fået mere lyst til at spille musik efter koncerten?

Nej, faktisk ikke.

Foto: Christian Brandt

Anmeldelse

Af Kathrine Elise Kristensen og Anna Luna Kuipers Christensen, B.C., Sødalskolen, Viborg

Teenage Love blander det moderne og det klassiske sammen, på en smuk og rigtig god måde. Den ene spillede violin og den anden spillede elektrisk tromme.

Vi var fra første sang vilde med den måde de blandede det og hvordan deres sange havde et budskab.

Før hver sang fortalte de to piger fra Teenage Love en lille historie om deres sang. Vi synes, at det var super fedt at høre om, for det gav en god kontrast mellem sange.

Deres tøj udstrålede at de var sig selv og ikke var påvirkede af andres mening. Det synes vi var super fedt.

Anmeldelse

Af Anna Hede Sode, 7.kl., Friskolen i Viborg

Det første man lagde mærke til, da teenage love kom ind på scenen, var deres farverige og sjove tøjstil.

Det var fedt med deres tøj, for så var man ligesom forberedt på, at det blev noget nyt og anderledes musik, vi skulle til at høre.

Teenage Love har blandt andet arbejdet sammen med MØ. og det kunne man godt høre i musikken. Det var noget nyt og anderledes musik, hvor violinen gav en lidt andet lyd, end hvad man er vant til.

Vi kunne helt klart overveje Teenage Love til vores skole, fordi vi synes det er noget musik, som er lidt i samme dur som det vi selv lytter til, men det er stadig lidt klassisk fordi de også har violinen med.

På vej fra Musik på vej

Reporterne Julie og Laura var på plads til eftermiddagens Musik på vej, hvor fire koncerter under produktion, blev præsenteret og mange benyttede sig af chancen for at byde ind.

Af Julie Bertel Nelkop og Laura Bendix Larsen, Sct. Jørgens skole, Roskilde

På Musik på vej præsenteres nogle kunstnere, der er ved at blive produceret. De viser lille udsnit af deres koncert, og bagefter fortæller de om processen. Publikum kan stille spørgsmål til koncerten, og få svar af kunstnerne og producenten. Her er et kort resume af de fire koncerter.

Guitarmusik fra hele verden

Copenhagen Guitar Duo består af de to guitarister Allan og Mikkel, som tog os med på en rejse gennem hele verdens musik; lige fra arabisk bryllupsmusik til mexicansk folkemusik. Det var meget underholdende, fordi man oplevede musik fra hele verden og fik lov til at synge med.

Hjemmebyggede instrumenter

Jacob D Solo/Maskinpark består af Jacob D og alle hans hjemmebyggede instrumenter.

Hans musik var meget speciel, og ikke lige noget man havde hørt før. Det

kunne godt blive meget langtrukket, som om han aldrig kom i gang. Publikum anbefalede ham at sætte kamera ved hvert instrument, så man kunne se det på en skærm. Fordi man ikke kunne se, hvad der skete, blev det meget kedeligt at se på. Hans fulde show varer 50 minutter og er beregnet til udskoling, men vi tænker, det mest er for voksne.

Børn vil nok ikke helt kunne forstå budskabet i det.

En koncert man kan se og høre

Shitney består af Maria, der spiller på saxofon, Niklas, der styrer skærmen, Katrine, der spiller på elektroniske dimser, og Qarin, der desværre var fraværende ved showcasen.

Deres musik har genren electronica. Koncerten går ud på, at der står noget på en tavle, som man så skal sige, og lige pludselig kommer der billeder frem i stedet for tekst. Billederne kunne være alt fra brændende kaniner til grønne isbjørne.

En far og hans to sønner

Streetbillies består af faren, der spiller banjo, den ene søn, som er minearbejder og spiller violin og den anden søn, som er skovhugger og spiller guitar.

Koncerten er en slags teaterstykke, hvor sønnerne besøger faren og de synger og spiller old-time fra 1920'ernes USA.

Koncerten var super underholdende.

Foto: Christian Brandt

Jacob D Solo/Maskinpark var et af de indslag som delte vandene mest på Musik på vej. Det gav anledning til spændende meningsudvekslinger og diskussioner om musik.

Hanne Panduro, Frederikssund

Jeg er taget med til Musik på vej, fordi jeg sammen med min kollega skal finde musik, som vi skal have på vores skole. Så jeg synes, det er fedt at være med til at vælge. Og så er det jo også bare lige meget, om man så ikke får valgt noget, det er bare fedt at høre alt det musik.

Hvad synes du om at høre tankerne bag koncerten?

Det synes jeg foldede det lidt mere ud, for eksempel var der en meget speciel koncert, og jeg synes det blev mere levende, når de så fortalte, hvad de mere havde forstillet sig eller hvad de mere

gjorde, når de holdt en lang koncert. Man kunne bedre forstå det.

Hvad synes du fungerer bedst, Musik på vej eller de normale showcase-koncerter?

Det ved jeg faktisk ikke. Jeg synes egentlig begge dele fungerer meget godt på hver sin måde. Ved nogle koncerter er det meget rart bare at blive smidt ind i det, men her ved Musik på vej var det meget rart med lidt forklaringer. Men det er måske også fordi, de her ikke er vant til at optræde. Så på den måde synes jeg om begge dele.

Pia Jacobsen, Horsens

Jeg gik til Musik på vej for at høre noget mere nyt.

Hvad synes du om at høre tankerne bag koncerten?

Jeg synes faktisk, det er meget vigtigt, at man kender tankerne bag koncerten. Mange gange får man bare en koncert ud, uden rigtig at have fundet ud af, hvordan den er opstået. Så det er faktisk en af grundene til, at jeg vælger at

se Musik på vej.

Hvad synes du fungerer bedst, Musik på vej eller de normale showcase-koncerter?

Det er to forskellige ting, tænker jeg. For her hører man lidt det nye, og de andre hører man lidt det, man godt er klar over, at man skal vælge næste gang. Begge dele er vigtige.

Mette Mølbak, Skanderborg

Jeg valgte Musik på vej, fordi jeg er interesseret i, hvad det egentlig er for noget musik, man kan komme til at høre, og fordi det tit også er noget anderledes.

Hvad synes du om at høre tankerne bag koncerten?

Det synes jeg er godt. Og noget af det

er måske også så specielt, at det er vigtigt at høre lidt om tankerne bag. Ellers kan det være svært at holde rede i, hvad det egentlig handler om.

Hvad synes du fungerer bedst, Musik på vej eller de normale showcase-koncerter?

Jeg kan bedst lide de almindelige.

Bjørn Mønberg, Odsherred

Jeg tog til Musik på vej, fordi jeg blandt andet arbejder med at vælge ud, hvilke koncerter vi skal vise for vores skolebørn i Odsherred Kommune. Og så er jeg meget nysgerrig for at se, hvad der er på vej og hvilke overvejelser, producenterne gør sig omkring koncerterne.

Hvad synes du om at høre tankerne bag koncerten?

Jamen, det synes jeg er interessant. At man får lov til selv at snakke med, altså at man får lov til at komme med sin

egne gode råd og erfaringer.

Hvad synes du fungerer bedst, Musik på vej eller de normale showcase-koncerter?

Jamen, det er to sider af samme sag. Jeg synes ikke, man kan have det ene uden det andet. Showcase er enormt interessant, det er færdige koncerter, som er parat til at komme ud. Musik på vej er jo koncerter, der ikke er færdige, og derfor er det vildt interessant at se den proces.

Kirsten Andkjær Petersen, LMS

Jeg valgte at se Musik på vej, fordi jeg har været producent på både koncerter og materialer for LMS i 17 år. Nu er jeg kun producent for grupper.

Hvad synes du om at høre tankerne bag koncerten?

Nu kender jeg jo godt selv processen, men jeg tror, det er rigtig vigtigt at vise, hvad der sker i maskinrummet. Så man ser, hvad er det egentlig for nogle processer, musikerne går igennem sammen med producenten inden de når frem til det færdige resultat. Det giver et lidt

brede billede.

Hvad synes du fungerer bedst, Musik på vej eller de normale showcase-koncerter?

Jeg synes begge dele er vigtige, men ikke noget man kan sammenligne. Det er vigtigt at komme rundt og lige få et indtryk af, hvad er der egentlig på programmet, hvad findes der af nye grupper, som man lige godt vil orientere sig i. Derfor er showcasen vigtig. Det er et udstillingsvindue, hvor man kigger ind og ser, hvad har de på programmet.

Og vi stiller om til...

Ikke alle landets KulturCrew fik i år chancen for at deltage ved Musik i Tide Showcase, men et par ihærdige KulturCrew-korrespondenter rundt om i landet fik alligevel mulighed for at tiltuske sig spaltepads i avisen. Vi stiller derfor om til Sønderborg og Roskilde.

Der er jazz i alt

Anmeldelse ★★★★★

Af Terkel, Ida, Sophie, Marie og Tristan fra Sønderskov-Skolen, Sønderborg

Vi havde en rigtig god oplevelse med Loveless, Frimer & Poulsen, som spillede rigtig god musik, man helt sikkert vil lytte til igen.

Efter koncerten vil man forstå budskabet på en helt anden måde, for der er tydeligvis jazz i alt. De ændrede endda sangen Tomgang med Shaka

Loveless til fed jazzmusik.

Vi fik også fornemmelsen af, at de virkelig nød at spille for os, og de var gode til at få folk med, eftersom man skulle synge og klappe til musikken.

Som James sagde spillede de om heartship and joy, og det var virkelig til at mærke i deres sange.

Dagens publikums favoritter var "Will The Circle Be Unbroken" og "This Little Light Of Mine".

Alt i alt vil vi bare sige, at Loveless, Frimer & Poulsen varmt kan anbefales.

Musikken er helt sin egen

James Loveless, Ole Frimer og Olav Poulsen spiller skolekoncerter for at komme ind til de unge mennesker og lære dem, at musik er noget, man spiller med fingeren og synger med munden, ikke på computeren.

Af Caroline Mals og Juliane Nydamskolen, Sønderborg

Da vi kom ind i hallen kunne man se Loveless, Frimer og Poulsen, der stod klar til at spille for de unge elever. Nydamskolens KulturCrew blev sendt op for at præsentere dem, og så gik koncerten i gang.

James Loveless forklarede om musikstilen, og i starten skulle eleverne lige se musikken lidt an, for den har helt sin egen stil, og er ikke det eleverne selv er vant til at høre.

Deres mening om KulturCrew

Trioen siger, at de synes, det er rigtig

dejligt med et KulturCrew, for når de kommer ud på en skole, ved de ikke hvor for eksempel stole, borde og kaffe er henne.

De har mødt rigtig mange KulturCrews og Olav Poulsen siger:

"KulturCrewene plejer at være rigtig søde. Det er dejligt, for når man kommer et nyt sted, er man som små børn på 4 år. Med et kulturcrew er man mere afslappet, og så spiller man bedre."

Ingen konkurrence

Olav siger også, at musik ikke er nogen konkurrence. Han synes, det er godt at spille i et band, for så glemmer man lidt at tænke på sig selv og tænker også på

de andre i bandet.

I starten var det kun Olav Poulsen og James Loveless, senere kom Ole Frimer til. De har dannet bandet, fordi de har en fælles interesse for den musikstil, de spiller, og de kan godt lide hinanden og synes det lyder godt, når de blander deres instrumenter sammen.

Musikkens sprog

De kan bedst lide at spille, når eleverne er med på den og klapper og synger med.

Olav Poulsen siger også, at musikken er som et helt andet sprog og en anden form for kommunikation, som kan fortælle historier på en helt anden måde.

Vores bedste koncertoplevelse

Af Amalie Schroll 9.a & Selma Harboe 9.c, Absalons Skole, Roskilde

Skolens kantine er fyldt med glade børn fra forskellige årgange. De klapper begejstret i takt til musikken.

Koncerten er i fuld gang, og de tre kreative svenskere fra bandet Varieté Velociped har publikum godt med.

Et vanskeligt nummer er under opsejling. Mange forventningsfulde blikke er rettet mod de tre musikere og en masse glas på scenen.

Klare toner bryder gennem rummet og danner en melodi.

Vores første koncert

Varieté Velociped holdt koncert på Absalons skole i 2014. Det var den første koncert vi var med til at arrangere. I dagvis havde vi forberedt os på at skabe en god koncertoplevelse for eleverne på vores skole. Det endte heldigvis ud i en succes.

Det var dejligt at overvære en masse

glade børn til koncert og vide, at vi havde været med til at gøre det muligt.

Inspiration til musiktimerne

Udover Varieté Velociped spiller på glas, har de også spillet på andre alternative instrumenter med stor succes.

"En masse gode minder og en fed inspiration til musiktimerne," lød det fra Mathilde, som er elev på Absalons skole, efter koncerten.

"Det inspirerer en til at høre musik man ikke nødvendigvis ville høre der hjemme."

Vi spurgte også Luna fra 9.b, hvad hun mente om koncerten.

"Jeg synes, at man får en god pause fra undervisningen, især nu under den nye skolereform, er det en god måde lige at flytte tankerne til et andet sted, og have det sjovt med ens klassekammerater."

Et anderledes instrument

Lyden af rytmiske slag på en cykel fylder kantine. Det er blevet godt varmt i salen.

En fra KulturCrewet tager billeder af menneskemængden, en flok lærere klapper muntert med, en pige optager en video med sin mobil og en dreng kaster et imponeret blik hen mod en af sine venner.

En oplevelse for livet

Det her lyder som en helt normal skolekoncert, men alligevel var det noget specielt, fordi det var den første gang, hvor vi var en del af planlægningen.

Samtidig med at vi gjorde andre glade, fik vi også selv en masse ud af det. For eksempel pressede vi os ud i ting, vi ikke ville gøre normalt, såsom at stå på en scene eller at interviewe kunstnerne.

For et par uger siden deltog vi ved samtaler for nye, der vil være en del af KulturCrewet. Her fortalte vi dem, at det bedste ved at være i crewet er, at man selv er en del af processen og at man får ansvar.

Det bliver især tydeliggjort til ens første koncert, og det er noget man aldrig glemmer.

Fra folkemusikkens top

Af Line Bruun Nansen Paulsen, Ilda Trnjanin, Lærke Christensen Jørgensen, og Hassan El-Abdallah fra Humlehøjskolen samt

Ida, Sophie og Marie fra Sønderskov-Skolen, Sønderborg

Basco består af Ale Carr, Anders Ringgaard, Andreas Tophøj og Hal Parfitt Murray, som mødtes på musikonservatoriet. Sangerinde Julie Hjetland er ikke til daglig med i bandet, men det er hun på denne skolekoncertturné.

De spiller mange forskellige instru-

menter som, harmonika, bas, violin, guitar og trompet, mens sangen primært er på norsk.

Deres inspiration til at spille kommer mange forskellige steder fra – Skotland, efterskole, konservatoriet, barndom mm. De fortæller historier med deres sange.

De kan bedst lide at optræde for børn, fordi børn ikke har så store forventninger om dem, derimod har voksne lidt større forventninger i forhold til den musik, de spiller.

Gruppen er på vej mod toppen af

folkemusikken og det lyder smukt, når de spiller og synger.

Da de kom og spillede for os, var de fyldt med energi. De spredte positiv energi, de var børnevenlige, de fik publikum med, de dansede og kom ud på scene kanten. De havde et moderne twist, og så var de bare super fede.

Alt i alt var det mega fedt, kæmpe oplevelse med en fantastisk og anderledes musik genre.

Vi håber meget de kommer igen.

Mojn! Vi ses i Sønderborg

Sønderborg glæder sig til, at Musik i Tide indtager byen 24. – 26. september til næste år.

Af Stine Dudda

Eventsekretariatet, Sønderborg

Forberedelserne kører allerede på højtryk, så de over 7000 skoleelever i Sønderborg Kommune får en stor, musikalsk oplevelse.

KulturCrew arbejder netop nu på at dygtiggøre sig via kurser og opgaver for at kunne varetage festivalens mange opgaver. Blandt andet har 130 elever for nylig været på en heldags-workshop.

DR fan af Sønderborgs KulturCrew

Ligeledes får de unge lov til at prøve kræfter med folkerige arrangementer, hvor de allerede nu er med til at afvikle arrangementer både på skolen og uden for skolen.

Senest "En dag med DR", hvor godt 30 unge fra KulturCrew sikrede, at to store arrangementer med 3000 deltagere i Koncertsalen Alsion og Skanseshallerne gled som smurt.

DR havde efterfølgende stor ros til overs for KulturCrew.

Festival i centrum

Musik i Tide Festivalen kommer til at udspille sig i Sønderborg bymidte, hvor mange skoler i forvejen ligger.

Skoleeleverne får alle mulighed for at overvære mindst to koncerter. Også de elever fra skoler helt ude i periferien af kommunen.

Et større logistikarbejde er derfor allerede i gang for at få de mange elever frem og tilbage til spillestederne i rette tid.

Flot sponsorat åbner festivalen op

Som et særligt tiltag til festivalen 2017 opstilles tre telte i Sønderborg midtby.

De skal være musikalske hotspots

Til DR-arrangementet "I sandhedens tjeneste" arbejdede Sønderborgs KulturCrew hårdt for at det hele skulle klappe. Her er der dog blevet tid til et foto sammen med DR-journalist Erkan Özden, som var vært ved arrangementet.

"Mojn! Vi ses i Sønderborg", lød det på Musik i Tide Showcasen 2016 fra Oliver Jon, koordinator for House of Creativity og Stine Dudda, projektleder ved eventsekretariatet.

med forskelligt musikalsk indhold som workshops og koncerter, både med professionelle musikere og indslag af børn og by selv.

De tre hotspots bliver offentligt tilgængelige, så alle borgere får mulighed for at opleve en snert af skoleelevernes ellers "lukkede fest".

Eventen Musikalske hotspots bliver blandt andet støttet af Tuborg Fonden med et stort sponsorat.

Ud over skolekoncerter og musikalske hotspots, er der planer om flere eftermiddagskoncerter ved byens cafeer, så hele byen kommer til at summe af festivalstemning.